

UKZ

SIJE ANJ 12, 2018

ŠOKANTNA ISPOVIJED SKOJEVCA – PRIZNAJE DA JE OSOBNO ORGANIZIRAO MASOVNE LIKVIDACIJE MUŠKARACA ŽENA I DJECE U SLOVENIJI, DIO ŽRTAVA PRONA EN KOD BORLA

Zdenko Zavadlov



Šokantna ispovijed Zdenka Zavadlova 2003 god., kada je imao (79) bivšeg zamjenika na elnika OZNE, za podru je Maribora, o masovnim ubojstvima Hrvata 1945. u Sloveniji. Iako je javno priznao zlo in a nekoliko stotina žrtava tog zlo ina prona eno, nikada protiv njega nije podignuta optužnica!

“U blizini jama morali su se svu i do gola. Me u njima je bila i jedna izuzetno lijepa djevojka. Knojevcu su ih po pet vodili do jame i strijeljali, a posebna grupa ih je poslije zakapala. I ta mlada djevojka je nestala u jami. Serijsko strijeljanje se nastavilo. Tada sam se prvi put u sebi zapitao kamo smo to otišli s našim skojevstvom, partizanstvom i kakvo je to oslobo enje?! A onda opet konjak iz boce. Knojevci koji su ubijali bili su ve poprili no pijani”.

NARE ENO NAM JE SA VRHA DA UBIJAMO

Tko je Zdenko Zavadlav – skojevac, partizan, obavještajac, IB-ovac. Zdenko Zavadlav ro en je 1924. u Šošanju. Njegov otac i majka bili su emigranti iz Italije (otac iz Gorizije, a majka iz Trsta). I otac mu je politi ki djelovao te bio lan Komunisti ke partije. Zavadlav je kao mladi 1942. godine otišao u partizane, a prije toga su ga Talijani kao skojevca zatvarali u Goriziji, Trstu i Rimu. Odmah nakon dolaska u partizane ušao je u tzv. VOS (Slovenska sigurnosno obavještajna služba, op.a.). Prvo je radio na otkrivanju petokolonaša, a po osnivanju OZNA-e u kolovozu 1944. postao je njen pripadnik. Do svibnja 1945. obnašao je dužnost pomo nika prvog odsjeka OZNA-e za Štajersku. Od svibnja 1945. do kolovoza iste godine bio je referent u OZNA-i Maribora, a nakon toga do svibnja 1946. zamjenik šefa mariborske OZNA-e. Potom je imenovan zamjenikom na elnika OZNA-e za šire mariborsko podru je. Zdenko Zavadlav, zamjenik na elnika OZNA-a za šire podru je Maribora u vrijeme kad je u tom dijelu Slovenije bilo izvršeno više masovnih ubojstava sudionika Križnoga puta i Bleiburga, u svojoj ispovijesti otkriva da je i osobno organizirao **masovne likvidacije kod Areha na Pohorju**. S bivšim “oznašem” Zavadlavom obavljen je 2003. god., intervju u njegovu stanu u Bile anskoj ulici u Ljubljani, a povod je bio tada najnovije otkri e **stotina kostura u masovnoj grobnici kod Borla**, za koje naš sugovornik tvrdi da pripadaju Hrvatima.



Dvorac Borl u kome je bila komanda 3. armije Jugoslavenske vojske.

Što kao bivši pripadnik OZNA-e znate o novootkrivenom masovnom stratištu kod Borla?

Na tom su mjestu u svibnju 1945., nakon što je rat već bio završio, poubijani Hrvati koji su uspjeli pobjeći i iz kolona Križnog puta, ali su poslije uhvaćeni i predani 3. armiji Jugoslavenske vojske.



Tereza Hrn i pokazuje rupu koja je nastala ulegnućem masovnog grobišta u okolini Borla

VI, kao tadašnji zamjenik načelnika OZNA-e za šire područje Maribora, kamo pripada i Borl, niste bili uključeni u te likvidacije?

Mi iz slovenske OZNA-e i KNOJ-a ubijali smo slovenske domobrane, a kada bismo uhvatili Hrvate, predavali smo ih 3. armiji. Tada je baš u dvorcu Borl bilo zapovjedništvo 3. armije Jugoslavenske vojske, koja je ondje došla nakon oslobođenja. U rovovima oko dvorca ubijali su hrvatske domobrane, ustaše i civile – žene, djecu, starce... To su uglavnom bili ljudi koji su se probijali prema austrijskoj granici, a nisu bili uključeni u Križni put. Ondje je ubijeno nekoliko tisuća ljudi.

Uloga Sime Dubajija

No, i vas, odnosno slovensku OZNA-u i KNOJ tereti se za ubijanje ne samo Slovenaca, nego i Hrvata, Nijemaca, Srba...?

Ne isključujem da je i toga bilo u tom poslijeratnom košmaru. Ali vam moram odati jednu tajnu: imali smo dogovor da svatko ubija svoje. Mi Slovenci svoje, a Hrvati i Srbi svoje. Primjerice, na Kočevskom rogu mi smo pobili svoje slovenske domobrane, a Srbi predvođeni Simom Dubajijem pobili su veševce u grupi nedoljevnika i ljotičevaca.

A tko je onda na Kočevskom rogu pobio Hrvale?

Bila je to skupina na čelu sa Simom Dubajijem. Inače, naša podjela za masovne egzekucije izgledala je ovako: 1. armija pokrivala je područje Celja, 2. armija područje Gorenjske, 3. armija Bleiburg, a 4. armija Kočevski rog.

Imate li snage javno progovoriti o pokoljima koje ste kao tadašnji visoki dužnosnik OZNA-e osobno organizirali i u njima sudjelovali?



Ja sam o tome već govorio, pa su me nazivali i prijetili mi, a na mene je u moj stan pucano iz kalašnjikova i jedva sam preživio. No, kako god taj dio naše povijesti bio ružan, odlučio sam o tome govoriti. Star sam i nije me briga više za ono što bi mi se moglo dogoditi. Neka se istina zna.

Ubojice su pile konjak

Rat je već bio završen, kako ste mogli masovno ubijati ljude, i to bez suđenja?

Naredba je stigla s vrha, a zna se gdje je bio vrh. Rečeno nam je: “Neprijatelja ubijati bez suđenja jer revolucija još traje”!

Kakva revolucija?

Rekli su nam da je rat bio prva faza revolucije, a ono poslije rata druga faza.

Jeste li se ikada zabrinuli zbog onoga što radite i koja vas je od masovnih egzekucija posebno potresla? Da. Ona kod Areha na Pohorju. Po naredbi mog pretpostavljenog, načelnika OZNA-a Vladimira Rafaela Majhena, morao sam osobno organizirati i nadzirati masovni pokolj ljudi. Pripadnici mariborskog KNOJ-a po danu su iskopali jame, a noću smo ljude iz mariborskog zatvora vezane žicom ukrcali na kamione i krenuli prema Pohorju. Nije nam bilo svejedno, pa smo, kako bismo se ohrabрили, putem ispijali veševce u kolicima konjaka. Kad smo stigli u šumu, blizu iskopenih jama, ljude smo iskricali iz kamiona i povelili do stratišta, a budući da je među zarobljenicima bilo puno Nijemaca, kvojevci su im zapovjedili da putem

pjevuju "Deutschland, Deutschland über alles!" U blizini jama morali su se svu i do gola. Među njima je bila i jedna izuzetno lijepa djevojka. Knojevci su ih po pet vodili do jame i strijeljali, a posebna grupa ih je poslije zakapala. I ta mlada djevojka je nestala u jami. Serijsko strijeljanje se nastavilo. Tada sam se prvi put u sebi zapitao kamo smo to otišli s našim skojevstvom, partizanstvom i kakvo je to oslobođenje?! A onda opet konjak iz boce. Knojevci koji su ubijali bili su već poprilično pijani.

Vi osobno niste ubijali?

Ne. Rekao sam već da sam po svojoj funkciji u OZNA-i bio organizator i nadzornik svega.

Okrutne partizanke na konjima

U mariborski logor, gdje ste stolovali, slijevale su se kolone s tisućama zarobljenika. Jesu li tamo ostajali ili ste ih odmah izručivati 3. armiji?

Uglavnom su odmah odvojeni u kolonama u dva pravca: prema **Macelju** i prema **Borlu**, a putem su ubijani. Posebnu okrutnost pokazala je grupa partizanki koje su u logor dojahale na konjima. Jedna od njih prepoznala je liječnika iz logora Jasenovac. Stavila ga je uz zid i mučila, pucajući mu oko glave. Potom gaje, zajedno s njegovom obitelji, odvela u koloni koja se kretala prema Macelju u Hrvatskoj, gdje je također veliko grobište.

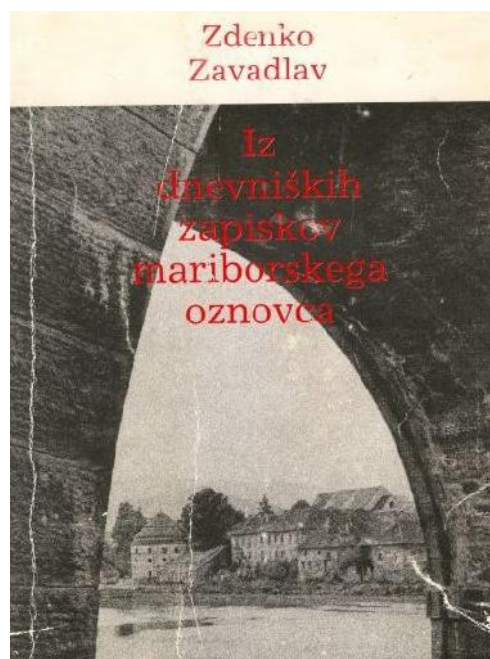
Gdje ste završili nakon 2. svjetskog rata?

U Beogradu, gdje sam radio kao klasični obavještajac, a pokrivao sam Italiju. Naši obavještajci slali bi mi otamo izvješća koja sam analizirao, a potom po primjerak prosljeđivao Rankoviću i Titu. Imali smo svog obavještajca i pri samoj Svetoj Stolici u Vatikanu.

Kajanje i isprika

Što sada radite?

U mirovini sam i pišem knjige, a moji ratni drugovi koji su još živi i koji su zajedno sa mnom sudjelovali u svom tom zlu dolaze i govore: "Prestani, Zdeno, s tim!" Obećao sam da im neću objaviti imena, pa su se malo smirili.



Pešale li vas savjest i kajete li se na kraju svega?

Nitko normalan ne može biti ravnodušan prema svemu tome, pa ni ja. Tješim se da je ratno ludilo bilo krivo za sve. Ljudski je reći istinu, pokajati se i ispričati za sva zlodjela. Zato sam se i u članio u slovensko Društvo za otkrivanje i obilježavanje masovnih grobišta. Otkriveno sve prešućene grobove, obilježiti ih i tako odati dužno poštovanje svim tim nedužnim žrtvama.

Uredništvo/komunistickizlocini.net